

"BETROKKENHEID"

10e jaargang nr. 4

NVA
NODIG IN VLAANDEREN. NUTTIG IN EUROPA.

NIEUWSBRIEF VOOR DE DESSELSE BEVOLKING

april 2004

Elders bekeken...

Zondag 4 april mocht ik op uitnodiging van de wielerploeg Mr. Bookmaker even de VIP gaan uithangen op de Ronde Van Vlaanderen. Ergens in het Vlaamse Brakel, pal naast kasseistrook 14, konden we de koers volgen op een groot scherm en genieten van een heerlijke bbq met aangepaste dranken en nadien nog gebak en koffie bovenop. Rond een uur of half vier kwam het peloton dan voorbijgestormd. Indrukwekkend toch, zo'n bende fietsende topsporters. Wat zijn die renners klein en zo mager! Heel raar ook dat zo'n peloton een typische geur bij heeft. Maar soit, op het moment dat Museeuw, Van Petegem, Bruylands en co voorbijvlogen, moesten ze niet zoveel kilometers meer afhaspelen. Vooral de Muur van Geraardsbergen stond nog op het programma. En we weten allemaal hoe het afliep. Hoste ging achter Bruylands en Wesemann won. Maar bij Geraardsbergen zou ik nog even willen stilstaan. Wist je dat tot daar, diep in de bossen van Vlaanderen dus, kan gestemd worden op Fransstalige lijsten en kandidaten bij de komende verkiezingen? In totaal gaat het om 550.000 mensen die zowel volgens de grondwet als het Arbitragehof in een eentalig Nederlands gebied leven, maar moet door de wil van Franstalige politici ingelijfd blijven bij het tweetalige Brussel. De burgemeesters uit Vlaams-Brabant die eisen dat het kiesarrondissement Brussel-Halle-Vilvoorde nog wordt gesplitst vóór 13 juni hebben dan ook overschot van gelijk. De splitsing stond zelfs in het jongste regeerakkoord, op pagina 22 helemaal onderaan. Maar socialisten en liberalen zijn dat waarschijnlijk al lang vergeten. Weet je wat ik denk? Als het gros van de huidige rode en blauwe ministers wielrenners waren geweest, ze geraakten de Muur van Geraardsbergen niet op.

*Roger Van Dessel
rogervandessel@fastmail.fm*

Waarom samen?

De Vlamingen verdienen beter dan de loze beloftes en het permanente geruzie van paars. Het is tijd voor een beter en een betrouwbaar beleid.

Nog nooit was de kans op een beter beleid groter dan vandaag. Het komt erop aan die kans met twee handen te grijpen en dus om verantwoordelijkheid op te nemen. N-VA en CD&V nemen die verantwoordelijkheid: als twee partijen, elk met een eigen programma, slaan wij de handen in elkaar. Zeker, wij verschillen soms van mening, maar wij maken van onze verscheidenheid onze sterkte. Om werk te kunnen maken van een beter en betrouwbaar beleid voor de Vlamingen. Voor jullie.

Daarom gaat het kartel CD&V en N-VA voor:

- Een Vlaanderen met meer en volwaardige bevoegdheden, zodat we samen werk kunnen maken van méér democratie en een eerlijk bestuur dat oplossingen biedt voor de problemen en de uitdagingen van de Vlamingen.
- Een positief alternatief: een open, warme en solidaire samenleving, waarin rechten en plichten, vrijheid en verantwoordelijkheid hand in hand gaan.

Op 13 juni kunnen jullie opnieuw voor twee Desselse kandidaten stemmen. Twee Desselse kandidaten die iets in hun mars hebben.

Zowel **Kris Van Dijck** als **Flor Van Noppen** zijn kandidaat op de CD&V / N-VA kartellijsten. Kris staat op de achtste plaats en is tweede opvolger voor het Vlaams Parlement. Het is de bedoeling dat hij een verlengstuk kan breien aan zijn parlementair mandaat. Flor staat tiende op de lijst voor het Europees Parlement.

De Heide.

In onze Betrokkenheid van mei vorig jaar berichtten wij al over de info-avond over de heraanleg van de omgeving rond de Kristoffelzaal en het schooltje op de Heide. Terwijl het de bedoeling was om de bewoners van de Heide kennis te laten maken met dit nieuwe project, kwamen de mensen vooral op de proppen met hun problemen van elke dag. Het verwaarloosde pleintje in de Kapelstraat, de slechte stoepen en slechte verlichting in de Kantstraat bleken de voornaamste punten van ergernis. Er werd toen beloofd hieraan snel iets te doen. Het pleintje in de Kapelstraat zou zelfs nog dezelfde week opgekuist worden. Intussen zijn we één jaar later en inderdaad... nu is het eindelijk opgekuist. Maar op de realisatie van het nieuwe project, het woonerf, zal het wachten worden. Er is zelfs nog geen bouwvergunning aangevraagd. Of moet dat niet?

KMO-zone Stenehei.

138

De provincieraad van Antwerpen keurde fase I goed om de KMO-zone Stenehei verder uit te breiden. Er kwam heel wat voorafgaand overleg aan te pas waarbij zowel het schepencollege als N-VA in Antwerpen en Brussel in de bres sprongen. Fase I betreft de gronden van Electrabel, ten zuiden van de huidige KMO-zone, waarvoor de gemeente al jaren een verkoopakkoord afsloot.

Op zich een eerste stap, maar de N-VA wil meer. Heel Dessel trouwens. In de provincieraad van 25 maart II. liet N-VA'ster Gerda Van Langendonck deze bekommernis dan ook duidelijk blijken. Zij betreunde dat fase II, de gronden ten oosten, nog niet kan gerealiseerd worden.

Zij bouwde haar stelling op rond een viertal krachtlijnen:

1. dat er géén negatief advies was van de Procoro (provinciale adviesraad ruimtelijke ordening);
2. dat er géén bezwaren waren vanuit de regio tegen de ontwikkeling van deze zone, maar er eerder een grote vraag naar is;
3. dat er een maatschappelijk en politiek draagvlak voor is.
4. dat het hier gaat over de omzetting van terreinen voorzien voor nucleaire activiteit naar bedrijventerreinen en dus een verzachting;

Verder legde zij er ook de klemtoon op dat het zuiden van Dessel naadloos had kunnen aansluiten bij het klein stedelijk gebied Mol.

Onze dorpskern.

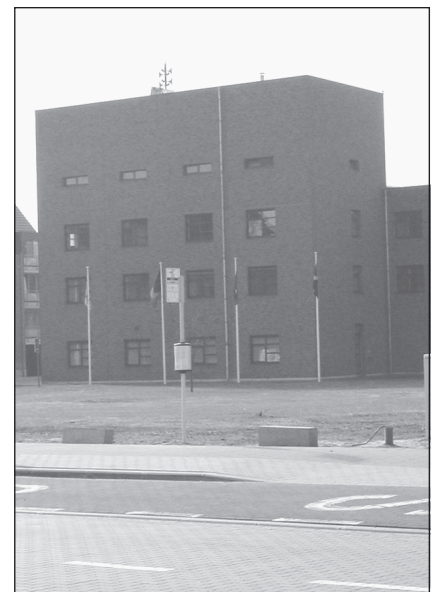
In de Betrokkenheid van december 2003 schreven we uitvoerig over de heraanleg van de Hannekestraat en het Campinaplein. Als gemeenteraadsleden voelden we ons toen wel echt voor joker staan toen de plannen al rondgestuurd werden om prijzen te vragen, terwijl ze nog niet eens op de raad goedgekeurd waren. Het kon blijkbaar weer niet snel genoeg gaan waarbij regels en procedures aan hun laars gelapt werden. Het is niet de eerste keer dat de wereld op z'n kop gezet wordt. De gouverneur van Antwerpen, hierover door ons attent gemaakt, meldt ons daarover het volgende:

"Vastgesteld werd dat de aankondiging van de betrokken overheidsopdracht in het Bulletin der Aanbestedingen en de Bouwkroniek gebeurde nog voor de gemeenteraad het ontwerp dossier goedkeurde en de wijze van gunning had vastgesteld. Deze werkwijze is onaanvaardbaar en miskent de bevoegdheid van de gemeenteraad, die over de opportuniteit van een opdracht dient te beslissen. Het schepencollege is enkel bevoegd voor de uitvoering van de principebeslissing, getroffen door de gemeenteraad.

Vermits de raad achteraf akkoord is gegaan met het ontwerp en de gunningswijze, acht ik het niet opportuun om op te treden. Ik heb het gemeentebestuur evenwel aangemaand om in de toekomst de wet strikt na te leven."

Dat is het enige wat wij vragen: dat de wet nageleefd wordt.

Daarop toezien, dat is onze opdracht vanuit de oppositie.

Elsakker 2?

In 2000 werd de eerste fase van de nieuwe verkaveling Elsakker gerealiseerd. Het kostte bloed, zweet en tranen om het licht op groen te krijgen. Ondertussen zijn de Karel Oomsstraat en Lichtenastraat bijna volgebouwd en hebben er een dertigtal gezinnen hun onderkomen gevonden. Tijd dus om fase 2 te realiseren, zou je denken. Maar nee hoor, dat is al te eenvoudig en dus buiten de waard gerekend. Eerst moet Dessel van de provincie opnieuw een studie laten uitvoeren om aan te tonen dat er behoefte is aan deze bouwgronden... 't Is te zeggen: de vorige woonbehoeftestudie actualiseren. Opnieuw veel tijdverlies voor niets, als je het ons vraagt. Studies, onderzoeken, plannen. Leg dat de jonge mensen maar eens uit!

Op weg naar de toekomst...

Sinds 1 maart is op het OCMW de nieuwe secretaris, Wim Swerts, in dienst. Hiermee start voor het OCMW een periode van nieuw en vooral actief management.

De verwachtingen ten aanzien van de uitvoering van deze functie zijn hoog... De secretaris is immers hoofd van de diensten. Hij stuurt en coördineert de werking. Het Vast Bureau (= schepencollege van het OCMW) en de OCMW-raad kunnen zich nu richten op het uitwerken van een lange-termijn-welzijnsvisie. Naast de tientallen helpsters op het terrein en de vrijwilligers in de mindermobielen-centrale telt het OCMW ondertussen acht personeelsleden in De Plaetse. Naast de secretaris zijn dit een juriste, vier maatschappelijk werksters en twee administratief bedienden. De N-VA is een sterke pleitbezorger om nu in eerste instantie een grondige evaluatie te maken van de noden die er in Dessel zijn. Op basis daarvan willen we een visie ontwikkelen op langere termijn. Zo kunnen niet alleen problemen adequaat en consequent aangepakt worden, maar kan er gewerkt worden aan een verbeteren van het welzijn voor al onze inwoners.

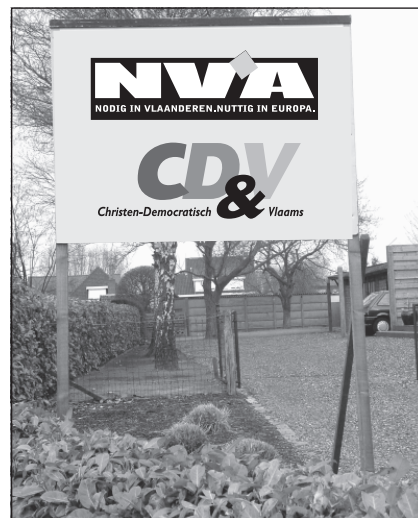
...en de weg terug.

Voor de wijk- en vrijwilligerswerking wordt het wel erg moeilijk gemaakt.

In 2000 startte vzw Arktos in opdracht van het gemeentebestuur met een jeugdwerking in de wijk in Brasel. Door het OCMW werd bijna gelijktijdig een jeugdwerker in dienst genomen. De resultaten bleven niet uit. De solidariteit en het zelfrespect namen toe. De criminaliteit en overlast daalden. Vorig jaar gaf de jeugdwerker zijn ontslag. Hij kon de samenwerking met het beleid niet meer aan. Ook Arktos stopte de ondersteuning. De jeugdwerking viel stil. De bewoners hadden wel heel wat geleerd. Zij startten zelf een buurtcomité. Er ontstond zelfs een groep vrijwilligers die wilde samenwerken met de bewoners. De voorzitter werd geïnformeerd en om steun gevraagd. De werking kwam in een stroomversnelling. Maar, wat blijkt nu, de voorzitter voelt zich gepasseerd. Het OCMW moet zijns inziens eerst beslissen wat mag en niet mag. De 'nog aan te werven wijkwerker' moet alles eerst opstarten en coördineren. Wachten is de boodschap. Het is betreurenswaardig dat bewoners die in praktijk brengen wat hen geleerd werd en dat mensen die zich vrijwillig mee willen inzetten voor anderen, bij het OCMW tegen een gesloten deur dreigen te lopen. Onze N-VA-raadsleden doen aan politiek om het welzijn van de bewoners in onze gemeenschap te verbeteren. Dit wordt hen blijkbaar niet in dank afgenomen. Men heeft liever geen betrokkenheid van derden, van vrijwilligers, zeker niet van raadsleden. Wat wil men hiermee bereiken? Duldt men het niet dat ook anderen zich om welzijn en solidariteit bekommeren? Werken vanuit de basis, is dat niet de essentie van jongeren- en wijkwerking?

**Uit het N-VA
verkiezingsprogramma van
8 oktober 2000:**

**"Nieuwe bouwplaatsen.
Na de eerste fase van de
Elsakker, waarbij eenendertig
percelen aan verantwoorde
prijzen van de hand gedaan
werden aan Desselaars, dient
fase twee aangevat te
worden."**

Gratis campagnebord.

Sinds 1995 is Kris Van Dijk het Dessels aanspreekpunt in Brussel. Als lid van het Vlaams parlement nam hij in die negen jaar meer dan 750 parlementaire initiatieven. Kris moet terug naar Brussel. Dat is de uitdaging van 13 juni. Kris is kandidaat op de CD&V / N-VA kartellijst. Flor Van Noppen is kandidaat op de Europese lijst. Wil jij meehelpen? Een bord in je tuin plaatsen? Neem tijdens de kantooruren contact met ons secretariaat op het nummer: 014/37.24.54

**VU: Guy Muylaert - www.n-va.be
Zandvliet 60 - 2480 Dessel.**

*Het is niet altijd leuk om een
jaar ouder te worden,
maar het is nog altijd beter
dan het alternatief.*

Als ervaring overal gewenst is,
waarom worden
50-plussers dan gedumpt?

Ervaring is een grondstof, geen restafval.

In de eerste week van maart heeft de N-VA via een advertentie de Vlaamse bevolking vier vragen voorgelegd. De vragen behandelen - dunkt me - zeer belangrijke onderwerpen. Ze vormen een essentieel onderdeel van onze politieke actie. In de aanloop tot de verkiezingscampagne willen wij niet alleen vragen stellen, wij geven ook antwoorden. Als Vlaams parlementslid word ik herhaaldelijk aangesproken door militanten en andere mensen die mij hun problemen aankaarten. Ik ga daar graag op in, zo kunnen ze in hun gesprekken met 'andersdenkenden' naar believen uit onze discussies putten. Ik wil het deze week bij de eerste vraag uit onze advertentie houden, ze behandelt een brandend actueel onderwerp. Vraag: Als ervaring overal gewenst is, waarom worden 50-plussers dan gedumpt? Voor mij liggen enkele recente vacatureadvertenties. In de rubriek 'uw kandidaatprofiel' lees ik telkens dezelfde voorwaarde: je hebt enkele jaren ervaring, je hebt werkervaring, je hebt ruime ervaring... Een werkgever heeft er inderdaad alle baat bij om iemand met ervaring binnen te halen, liever dan een jeugdige m/v die nog alles te leren heeft. Maar wat zegt de werkelijkheid ons? Elke dag krijgen ervaren werknemers, op het hoogtepunt van hun loopbaan, de bons. Elders worden ze, meestal tegen hun zin in, met vervroegd pensioen gestuurd. Soms worden ze afgedankt omdat ze zogezegd 'te duur' zijn of worden ze met de smoes 'dat ze niet meer meekunnen' de laan uitgestuurd. Anderen worden schaamteloos gedumpt omdat de directie haar financiële heil in de lage-loonlanden heeft gevonden.

Gevolg: jarenlang opgebouwde werk- en kenniservaring gaat in rook op en de pensioenlast neemt angstwekkend toe! Deze omstreden prepensionering is er de oorzaak van dat een doorsnee landgenoot al op z'n 57ste met pensioen gaat: acht jaren eerder dus dan de nog steeds gangbare 65 jaar. In een goed gedocumenteerd artikel 'De grijze exodus' trekt prof. Roger Blanpain van leer tegen deze toestand. "Belgen werken door de band zeven jaar minder lang dan Nederlanders. Maar één op de vier 55-plussers is nog aan de slag." (De Standaard, 18 maart) Vervolgens legt de prof. uit hoe het zo ver is kunnen komen. Er zijn meerdere oorzaken. Onder andere de opgedrongen gedachte als zouden oudere werknemers uitgeblust zijn, wat door onderzoek wordt tegengesproken. Als belangrijkste oorzaak ziet hij de aantrekkelijkheid van het vervroegd pensioen, soms al vanaf 48 jaar! Zegt Blanpain de volksmond na: "Waarom zou je op je zestigste nog presteren als je niet veel meer verdient dan als je niet werkt."

En berekende de prof.: "Een zestigjarige verdient immers maar achttien procent meer dan een collega op rust." Blanpain somt de nadelige gevolgen op. Een daarvan is het onbetaalbaar worden van pensioen en gezondheidszorg. Maar ook het gevoel van overbodigheid dat de afgedankte of de in zijn job bedreigde oudere werknemer overvalt, wordt een probleem. Vanuit zijn kennis van de Belgische wetgeving wijst de gewezen prof. arbeidsrecht op de strafbare discriminatie van werknemers op grond van leeftijd en de inbreuk op een Europese richtlijn die stelt dat een jongere werknemer voor het hetzelfde werk niet minder verloon mag worden dan een oudere collega. Omdat de problematiek van arbeid en tewerkstelling de N-VA hoog zit, heeft de partij al in de

lente van 2003 een uitgebreid dossier opgesteld. Het draagt de titel 'Zuurstof voor ondernemen' en kan aangeklikt worden op www.n-va.be/ondernemingsplan. Onder het hoofdstuk 'Arbeid' staat te lezen: "De reële uittredingsleeftijd moet verhoogd worden via een geleidelijke afbouw van het hele gamma aan mogelijkheden tot vervroegd pensioen. Daarnaast moet de uittredingsleeftijd verlengd worden door de creatie van uitgroebanen." Een dergelijke maatregel is om tal van redenen aantrekkelijk. Er is het financiële plaatje, maar ook de zorg opdat kennis en ervaring niet verloren zouden gaan. Blanpain over dat laatste: "... het verlies aan ervaring en inzicht is dramatisch. Met elke oudere die ontslagen wordt, verdwijnt een stuk levend geheugen. We hebben de oudere werknemers hard nodig, ook omdat er zich naar verhouding minder jongeren op de arbeidsmarkt aandienen." Oudere werknemers in dienst hebben, heeft als voordeel dat ze jonge krachten binnen het bedrijf deskundig kunnen begeleiden. Zo kunnen: 1. dure opleidingen (buitenshuis) vermeden worden, 2. motivatie en arbeidsvreugde bij oudere werknemers worden bijgesteld. Om al deze redenen stelt de N-VA voor om bedrijven die 50-plussers in dienst houden te belonen. Niet zo'n rare gedachte als we volgend krantenbericht goed hebben gelezen. De problematiek van de oudere werknemer heeft ook Job@ aan het denken gezet. De banenbijlage van de VUM-kranten wil namelijk 2.500 euro patronale bijdragen terugbetalen aan elke zelfstandige of ondernemer die via een advertentie in de krant een werkzoekende 55-plusser aanwerft! (Het Nieuwsblad, 17 maart) Laat ons de uittredingsleeftijd dus verhogen via de geleidelijke afbouw van de vele systemen van vervroegd pensioen. In plaats daarvan komen uitgroebanen waarbinnen oudere werknemers de taak van coach krijgen, zich ondertussen op hun pensioen kunnen voorbereiden en hun vertrek geen leegte binnen het bedrijf hoeft na te laten. In de context van deze nieuwe aanpak mag ook een discussie over de pensioenleeftijd geen taboe zijn. Wie langer dan de 65-jaargrens wil werken, mag maar moet dat niet.

Kris Van Dijk
Vlaams volksvertegenwoordiger

NVA
NODIG IN VLAANDEREN. NUTTIG IN EUROPA.